

(I) C G Ami F G

(1) ^C
Tou cestou

^G
Tím směrem prý bych se dávno měl dát
^{Ami}
Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají
^F ^G
Kus něhy ti za nehty slíbí a dají

(2) Víc síly
se prát, na dně víc dávat než brát.
A i když se vleče a je schůdná jen v kleče
Donutí přestat se zbytečně ptát

^C
(R) Jestli se blížím k cíli
^G ^{Ami}
Kolik zbývá víry, kam zvou
^F ^G
Svodidla, co po tmě mi lžou?
^C
Zda couvám zpátky
^G ^{Ami}
A plýtvám řádky, co řvou
^F ^G
Že už mi doma neotevřou

(3) Nebo jít s proudem
Na lusknutí prstu se začít hned smát,
Mít svůj chodník slávy a před sebou davy
A přes zkroucená záda být součástí stáda

(4) Ale zpívat
A hrát, kotníky líbat, a stát
Na křídlech všech slavíků, a vlastně už ze zvyku
Přestat se zbytečně ptát

(R) Jestli se blížím...

(R) Jestli se blížím...